

ZPRÁVY ZÁMORSKÉ.

Ruský hlas o všech rakouských.
 „Rus“ píše: Videnský rajchsrát proměnil se v takovou arénu skandálů a divokých výpadů, že jeho schůze dvakrát musily býti přerušeny. Levice, magistrát, univerzita — vše německé ve Vídni úpí a bojuje proti nařízení Badenovu o rovnoprávnosti českého jazyka v Čechách. Němci nechtějí dovoliti Čechům, aby jejich jazyk v jejich zemi měl takovou platnost jako jazyk cizí, německý. Avšak nejdě o vyhnání německého jazyka z Čech, ano ani ne o úplnou rovnoprávnost českého jazyka s německým, nýbrž jen o některé ústupky ve prospěch českého jazyka, při čemž německý zůstává panujícím. Jak velká musí být národní nenávisť a plemenná zloba Němců, aby usilovali o takové násilí nad národem, který s nimi žije pod jedním nebešm? Je-li možno národům, sjednoceným dynastií habsburskou, mírně sousedské spoležit, když národ, dělající si nárok na úlohu sjednotitele a nositele kulturních ideálů, národ, který chce býti vůdcem druhých, projevuje takovou nenávisť, takové nepřátelství k těm, kterým se týmž ústy nabízí za ochránce? Národ takový nemůže se u druhých potkati s přízní a uznáním, nýbrž jen s odporem, a jestliže odpor tento bude svorný jako dosud, německá hegemonie v Rakousku jistě bude zlomena. Německí kulturtrégři připravují národní revoluci, jež jim samým zádá osudnou ránu.

K politické situaci ve Francii.
 Francouzská sněmovna jednala koncem května o dotazu posl. Delcassé po všeobecné politice. Odvaduje dotaz ten ukazoval k tomu, že Mélineova vláda opírá se jen o menšinu republikánů, ale za to o monarchisty klerikály a proto že není způsobilou, provésti ani jediný zákon reformní. Také v zahraniční politice jest vliv Francie oslaben. Klerikálové, o něž se vláda opírá, jsou odpárci neodvislosti státu od církve, a vláda proto této neodvislosti nehájí dost rozhodně. Dřívější ministerstvo musilo vládnouti za pomoci socialistův, to bylo nebezpečím; ale ne menším nebezpečím pro stát jest nynější majorita. Všichni republikáni měli by se sjednotiti, aby nebezpečí to zahnali a aby utvořili vládu čistě republikánskou. Mírní a radikální republikáni neměli by se za příštích voleb potírati — ku prospěchu monarchistů a klerikálů, nýbrž když čistě radikální ani čistě mírně republikánská vláda nejsou možny, měli by se spojit, aby aspoň vláda ryze republikánská řídila tyto příští volby sněmovní. Ministr-president Méline odpověděl na to dotazovateli ujišťováním, že vláda prý nečiní klerikálům a monarchistům žádných ústupkův. Jestliže ale sněmovna zdárně nepokračuje v práci plodně a reformní, jest vinno tím stále podávání dotazův a opětné debaty o nich. Mluvil po té ještě radikál Hubert, jenž prohlásil, že heslem za příštích voleb musí býti boj proti Mélinovi. Při hlasování zvítězila však vláda opět. Ovšem zase jen pomocí hlasův monarchistův a klerikálův, bez jejich hlasův byla by zůstala o několik desítek v menšině. Delcassé navrhl totiž resoluci s hrotem proti Mélinovi, v níž praví se, že jedinou politikou, kterouž může zabezpečiti klid země a vyhověti přání většiny voličstva, jest politika, směřující k spojení všech sil republikánských. Skorem všichni republikáni byli by musili hlasovati pro resoluci takového znění, ale tu se souhlasem vlády navrhl rychle Perier resoluci jinou, kterou se prostě prohlásil ministr-presidentovo schvaluje. Zároveň navrhl, aby se hlasovalo nejprve

o této jeho (Perierově) resoluci a jen v případě, že by nebyla tato přijata, aby se hlasovalo o resoluci Delcassové. Formální návrh tento, jenž pomohl vládním republikánům z nepřijemné situace, buď hlasovati proti spojení všech republikánů anebo vládu svrhnutí — byl přijat 274 hlasy proti 239; hlasováno potom tedy pouze o resoluci Perierově a ta přijata 296 hlasy proti 231. Klerikálové a monarchisté hlasovali klidně pro tento projev důvěry vládě. Viděli dobře proč.

Dodatečný úvěr na nové dle v Německu.
 Říšský sněm německý povolil před svatojánskými prázdninami všemi hlasy proti hlasům socialistickým dle dle 44 mil. marek na nové ozbrojení dělostřelictva. Jediným řečníkem byl vůdce svobodomyšlné strany německé Eugen Richter, jenž dovodil v podstatě: „Byli jsme zle vypořádaní (číslem Vilémem II.) za to, že jsme při požádavku na stavby nových lodí škrtli 15 milionů ze 70, nuže a zde my „protivlastenečtí druzi“ (tak nazval Vilém II. v dopisi ku svému bratru předáky opposice) povolujeme třikrát tolik, co tam jsme na lodě škrtli, na dělostřelictvo. Bohužel nemůže se v Evropě, bodáky třicít, žádný národ ubrániti trpké nutnosti takové (?). Spolili-li bychom na železe, mohlo by se státi, že bychom později musili obětovati tím více na své krvi. Ač jsme „protivlastenečtí“, nebudeme i budoucím podobným požádavkům hlasů svých odpírati.“ — I ty, Brute! můžeme zvolati jen, vidíme-li, že i tento muž, jenž nedávno ještě ke všem přemrštěným požádavkům vojenským měl stejnou odpověď: „Ani muže, ani groše!“ nyní před militarismem se uklání.

Z ČESKÝCH VLASTÍ.

Živelní pohromy na venkově. Dne 22. května řádila průtrž mračen nad Stanovicemi, Kuksem, Kašovem, Slotovem, Brodem, Horními a Dolními Vlčkovými, V. Bukovinou a Středoměřicemi, vesměs v okresu kralovském a způsobila na polích, lukách, zahradách, ano i na trati a telegrafních tyčích škody, jež páčí se přes 30.000 zl. V Brodě sesul se most přes Labe, ve Stanovicích stržen byl most u mlýna, při čemž zahynul jistý muž, jehož jméno dosud nezjištěno. — Dne 12. května o 12. hod. v pol. řádila ohromná bouře a liják na Hořicku v okolí Ostrova, Přeměšovic, Březovic, Chloumku, Votus a Cerekvic. Dále v Bohánce, Skále, Všešově, Březovsi a V. Jelicích. Úrodná půda s polí byla odnesena i s osením a zaneseny jí luka. Ve V. Jelicích vnikla voda i do obydlí. Škoda páčí se přes 10.000 zl. Dne 23. května o 10. hod. v noci vstoupilo Labe, v okolí Jaroměře úžasně a vniklo do nižších bytů. Silnice od Heřmanic k Bělounu byla pod vodou. Ve mnohých průmyslových závodech práce byla zastavena. V těchž dnech zapálil blesk stoh Frant. Hamra v Libranticích, u V. Vosáhly v Kratonohách a u Jos. Nálevy v Hohoznici u Milešína. Povodeň řádila rovněž v Milešíně, Vřezniku, Kalu a Vidoni. — Z Tlustého u Ouval se píše: „V neděli byla naše obec postižena průtrží mračen, která způsobila na veskerých pozemcích obrovské škody. Luka jsou většinou šetrkem a náplavem zanesena, pole strhána zaplavena, ornice odnesena.“ — Z Nechanic se oznamuje: „Okolí naše, které roku lonského postiženo bylo strašným krupobitím, jehož následky se teprv nyní plnou měrou dostavily, bylo opět postiženo dne 20. května děsnou katastrofou. V poledne zahálila se obloha děsivými mraky, z nichž proudy vody lily se k zemi, takže v malé chvíli veskeré oseté po-

zemky proměněny byly v jezero. Dravý proud odnášal veškerou prať a polí do příkopu a přes silnici do řeky Bystřice, za kteréž opět voda po lukách se rozlila. Po průtrži, která po celé dvě hodiny trvala, každý se zaroseným okem hleděl na spoustu, zejména na polích. Ještě se nikdo z této pohromy nevzpamatoval a již opět dne 22. května odpoledne spustil se prudký lijáček, který spoustu dokončil. V okolí zdejší pro stále mokrú na většině pozemků nemohlo býti zaseto; to, co zaseto bylo, je dnes úplně zničeno. Konečně se po velikém dešti na hořejším toku Bystřice u Milešína a Hořic rozvodnila tato tou měrou, že veskeré pozemky na jejím toku jsou úplně pod vodou. Tím dovršena byla bída a nouze lonským krupobitím způsobená, i je v zájmu rolnictva, aby se jemu podpory státní hned dostalo.

Stávka ve smíchovské kartounce.
 Ve smíchovské kartounce zastavilo dne 1. června 490 dělníků obého pohlaví práci, poněvadž nebyly splněny jejich požadavky, týkající se zvýšení mzdy a zkrácení doby pracovní o jednu hodinu. Následkem této stávky odpoledne dána výpověď z práce mistrům a cívkářům v oddělení tkalcovském. — V sobotu 29. května, když se roznesla zpráva o požádavku dělnictva, zkrácení doby pracovní se týkajícího, provedeno bylo v továrně hlasování o tomto požádavku. Pro rohodinnou dobu vyslovilo se 470 dělníků, pro 11 hodinou 6 dělníků a 4 listky hlasovací byly prázdny. Odpověď ředitelstva továrny zněla odmítavě. V tom smyslu znělo totiž usnesení správní rady, která má sídlo své ve Vídni. A zároveň podotknuto, že který z dělníků v dosavadním stavem není spokojen, že do tří dnů může práce v továrně zanechat. V okamžiku tom, kdy tato odmítavá odpověď deputaci dělnictva byla oznamována, dostavili se před továrnu silné oddělení policejní stráže, která však nepotřebovala zakročiti. Dělnictvo požádek a klid neporušilo. Nejprve zahájena byla stávka v tak zv. továrně „Porgesově“ a později i v továrně „Přibramově“, kteréž tvoří obecně známou „Smíchovskou kartounku.“ Celkem stávkuje 654 dělníků obého pohlaví. Požadavky stávkujících dělnictva jsou následující: zvýšení mzdy o 10 pct., za vedení rohodinné doby pracovní, odstranění pokutování, propuštění těch dělníků, kteří při práci za dosavadních podmínek pracují a tím vzájemnost porušili a konečně, aby vůdcové dělnictva členové deputace v práci byli ponecháni, ovšem tehdy, když by správa továrny veskeré požadavky přijímala.

Loupežná vražda. Před čtyřmi lety odstěhoval se Ignác Hanáček, rolník v Babicích u Uher. Hradiště, do Chorvatska a dal svůj majetek do pronájmu. Asi před třemi měsíci přijel do Uher. Hradiště zpět za příčinou prodeje tohoto majetku. Majetek ten skutečně dosti lacino prodal a bylo mu ten den několik set zlatých v Uher. Hradišti vyplaceno. Ten den viděn byl pak Hanáček ve společnosti různých židovských náhončích po hostincích. Později byl viděn na Starém městě, na to zmizela jeho stopa úplně a nebylo lze nic určitého vypátrati o tom, kde by se byl octnul. Dne 27. května nalezena byla konečně nadučitelem Kaiserem z Nedakonic pod bhehem Moravy u Nedakonic mrtvola muže, ve kterém poznán a konstatován zmizelý Hanáček. Domněnka, že byl zavražděn, se potvrdila. Strašné bylo podívání na mrtvolu Hanáčkovu: obličej a čelo prolomeno patrně mocnou ranou těžkého kladiva. Mrtvola byl provazy na nohou a rukou svázána. Ruce byly k zádům přitáhnuty,

tělo bylo svázáno do plachty a strženo v měchu, který byl špagátem připevněn. Mrtvola byla dle všeho delší čas ve vodě. Jedná se zde zajisté o loupežnou vraždu a četnictvo hned zatkl podezřelé osoby a učinilo opatření na získání svědka v této záhadné události.

Krvavá rána vojny s civilisty.
 Udála se noci na 29. května v Brně. Obchodní sluhové Jan Konečný a Frant. Křípač byli přešpani dvěma kaprály 3. pěšího pluku, kteří tasili bajonetu a těžce oba pobodali. — Konečný a Křípač byli na výletě v Bilovicích a vrátili se v 9 hodin večer záhavným vlakem do Brna. Šli pak z nádraží ještě k taneční zábavě do známého hostince na Josefově. Na nároží Josefova a Ottovy ulice setkali se s nimi dva kaprálové, kteří beze vši příčiny jali se jim splat a bajonetu do nich sekati. Oba nebodáci krví zbrocení klesli k zemi, s těžkými ranami v prsou. Konečný nenabyl již vědomí a druhého rána zemřel v zemské nemocnici. Bajonetem proklána mu levá strana plíc a zasáhnuto i srdce. Mezi tím, co poranění byli odvázeni, pustila se policie za vojáky, kteří utekli až na Koliště. Zde oba rozjaření kaprálové tasili rovněž na strážníky bajonetu. Také strážníci byli nuceni tasit šavle, i rozpoutala se řež na život a na smrt. Vojákům konečně podařilo se uprchnout. Jeden strážník však je pronásledoval a jednoho z nich zatkl. Byl to kaprál 3. pěšího pluku, Josef Mařák. Také druhý voják byl vypátrán. Je to kaprál J. Mrákora. Oba dodáni vojenskému soudu.

Utopil se. Josef Vojtíšek strojník ze Žižkova, byl povolán ku 13dennímu cvičení vojenskému k 8. setnině pěš. pluku č. 28. Cvičební doba tato končila dnem 25. května. Vojtíšek v neděli dne 23. května odešel po 5. hod. odpolední z kasárna a ačkoliv neměl dovolenou přes čas, vrátil se do kasárna teprve druhého dne v poledne. Z té příčiny měl se Vojtíšek dostaviti v úterý ráno k raportu. Z obavy před trestem odešel Vojtíšek v pondělí večer ke své milence do Žižkova, měl s touto velmi prudkou hádku, načež všecek rozmrzen z bytu milenky odkvapil. Ve středu večer pak z kopnic mrtvolu jeho z Vltavy vytáhli.

Zastřelen náhodou. Píše se z Rokytnice: Že při nosení zbraně nikdy opatrnosti nezbyvá, osvědčilo se koncem května smutně v obci Podolí. Tamnější hajný začal si z lesa na pivo do hostince pana Prosa, kdež v síni položil si na skříň nabitou pušku, předovku staré soustavy. Zatím co v místnosti hovořil s hostinským, octily se v síni dvě děti tohoto a chtěly se skříň stáhnouti nějaký kus šatu, na němž puška ležela. Pojednou puška spadla, nárazem vybuchla a rána vnikla do prsou čtyřletého chlapce, jež byl okamžitě usmrcen.

Krvavé drama rodinné odehrálo se 26. května v Brně v zastrčené uličce Schamalově. Po celém městě známý obchodník se psy a veřejný posluha Antonín Růžička zavraždil tam svoji ženu, bodnuv ji třikrát řeznickým nožem do prsou a po té sám v úmyslu sebevražedném rozpáral si břicho. Do lonského roku stával Růžička jako veřejný posluha express na rohu Nové ulice. Byl to člověk všeobecně známý svojí neurvalou povahou a opilstvím. Rád vyhledával hádky a s nikým se nemohl dohodnout. Přirozeno, že také v jeho domácnosti nevyvádalo růžově. Proto také žena Klotylda nebydlela s ním ale ve Šmálce. Růžička pak bydlil na Kopečné ulici č. 35. Dne 26. května v 6 hodin ráno přišel Růžička do bytu své ženy a vyzýval ji, aby opět s ním sdílela společnou domácnost

a přijala jej do svého bytu. Růžičková nechtěla však o těchto návrzích surového manžela nic slyšet. Růžička prudce se s ní pohádal, splátl ji surově a na to, hoře vztekem, odešel z jejího bytu. Po 9. hod. však opět tam přišel a ládal ženu, aby mu dala aspoň nějaké peníze. Když i to mu odmítla, vrhl se na ni s velkým řeznickým nožem v ruce a přelil jí šly na levé ruce. Na to opět z domku vyběhl, ale číhal venku, a když vyšla Růžičková na ulici, vrhl se na ni násilně a bodl ji po třikrát řeznickým nožem do prsou. Nebohá žena běžela kus cesty; náhle s děsným výkřikem klesla k zemi a byla okamžitě mrtva. Vrah pak rozpáral si týmž nožem břicho, tak že mu vnitřnosti vylézaly. Těžce zraněný vrah byl dopraven do nemocnice, kdež stav jeho prohlášen beznadějným, an stěva měl přefezána.

Devět bratří souhlasně pohřbeni.
 Z Nov. Benátek se píše. V pátek 28. konán zde byl pohřeb dvou bratří: zdejšího děkana pana Václava Srba a adjunkta krajského soudu pana Jana Srba z Mladé Boleslavi. Děkan skonal v pondělí a bratr jeho, snad zdrcen zprávou o tom, druhého dne, byl raněn mrtvicí. Hrobník kopal právě pro prvního hrob, když ho v tom došel rozkaz, aby uchytil poslední lůžko pro oba bratry společně. Děkan čítal 72 let a bratr jeho, adjunkt, byl 68 let star.

Vzpouza žebraček.
 As před měsícem dopravena byla do pražského útstavu choromyslných žebračka Marie Kratochvílová, k níž pak nalezeno jmění asi 8000 zl. v nízkých spořitelních. Žebračka tvrdila, prohlásila, že ji bytná její, jakási pí. Procházková, chtěla nastádané jmění násilím vyrvat — a obviněná paní, bojce se veřejné potupy, vrhla se do Vltavy, kdež ubohá utonula. Žebračka Kratochvílová nepobyla patrně v útstavu choromyslných dlouho; v sobotu 22. května dostavila se zas na svou starou štaci u kostela sv. Apolináře. Leč „kollegyně“ přivítaly ji způsobem naprosto odmítavým, což zajisté zaviněno byla zprávou, že je Kratochvílová vlastně kapitalistkou a že bohatne na úkor žebraček chudých. Baby se skutečně vzbouřily, jakmile Kratochvílová usedla a jala se mlít skroušenou modlitbičku. Zatavšle přestě hnal se na Kratochvílovou a vyvinuly záhy takovou energii, že by to snad byla napadená odpykala životem. Že se při tom řtila zásoba nádvěkové odešad, odkud hned ruce útočících nedosáhly, rozumí se samo sebou. Zkrátka — posvátné ticho kostelního zápraží zburcováno bylo za chvíli tou měrou, že se odešad sbíhali lidé, nábožné duše že nechaly v chrámu modliteb a že se všechno hrnulo k chuchvalci babských pěstí, dopadajících na zmolené tělo žebračky Kratochvílové. Teprve po delší chvíli podařilo se rozzuřené báby utišiti a Kratochvílovou z rukou jim vyrvati. Žebračká kariéra její ovšem tím skončena.

Záchvaty trvale vyčleňny. Záchvaty a nervosnost zmizl po jednodenním užívání Dr. Kline's Great Nerve Restorer. Zaslato si pro Dr. Jabev na zloušku. Obdržite ji zdarma. Dr. R. H. Kline, Ltd. 531 Arch St., Philadelphia, Pa.

Wabash železniční a paroplavební společnost.
 Jízdné do všech částí Evropy i zpět v nejlevnějších cenách.
 O dobu odjezdu lodí, drafty vystavované do Evropy, aneb jakékoliv jiné podrobnosti hlaste se v úřadovně WABASH dráhy, 1415 Farnam ul. (Paxton Hotel Bldg), aneb dopište na
 GEO. N. CLAYTON,
 70-tf) Omaha, Neb.
 — Úplný seznam knih v knihkupectví Pokroku Západu k doštání zdarma.